

NÚM. 69 • ANY XVII • OCTUBRE 2001

Butlletí dels Lluisos

Festa Major d'Horta 2001

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluishhorta.org

<http://www.lluishhorta.org>

135È ANIVERSARI

amb tanta de gent.

Freixas — La informació més important és la que t'arriba de boca a orella, tractant els membres de les diverses Entitats o rebent i escoltant a tots aquells que s'acosten en aquestes oficines. Molta informació és gràcies als butlletins que es publiquen. Són un mitjà de comunicació molt important perquè hi descobreixes el callu de vivències dintre de cada Entitat. Hi ha reflexions, opinions, petites anècdotes que formen el teixit que dóna sentit a la vida. És en la petita quotidiana on s'escriu la història de la humanitat.

Aquestes frases em fan pensar en aquell cant tan bonic de La Balanguera: *Com una aranya misterio-*

sa, de nostra vida tix el fil, fila que fila la filosa...

Una Direcció General d'Acció Cívica, és com un eix on treballa molt de personal amb tasques diverses, ja ho veieu. Ens ha donat una àmplia informació, per la qual cosa li donem les gràcies, a Joan Josep Freixas, per haver-nos dedicat part del seu temps per fer aquesta mini entrevista i, sobretot, gràcies per simpatitzar amb la nostra Entitat fins a fer-lo sentir com un més de la gran família.

Dintre d'uns anys, esperem veure la seva Mariona formant part del nostre Esbart Folklòric o del nostre grup de Teatre!

Dora Serra

ESBART FOLKLÒRIC

El grup de pares se'n va a França

Els dies 30 de juny i 1 de juliol, el grup de pares de l'Esbart Folklòric d'Horta vàrem tenir el privilegi de participar en la 82 Felibrejada del Perigòrd a Peiriguers, convidats pel Cercle d'Agermanament Occitano-Català, del que és president el senyor Garriga. Aquest any la Felibrejada tenia un interès especial, ja que, després de 20 anys, se celebrava a la capital: això significava una gran concentració d'espectadors que varen venir de tots els voltants, i una alta participació de la població de Peiriguers (o Perigueux, en francès), de manera que a tall d'exemple us podem dir que la joventut s'havia passat l'hivern fabricant flors de paper plastificat per a fer-ne garlandes per tota la ciutat.

L'experiència ha estat emocionant i altament gratificadora per al nostre grup: cal dir que es calcula que el nombre de públic era d'unes 50.000 persones i que la seva actitud era en tot moment d'admiració i respecte pel folklore i per les tradicions en general i pels seus representants en particular. En aquesta ocasió disposàrem de l'acompanyament del grup de grallers i percussió Si Fa Sol, ja que, ateses les característiques de la trobada en què una bona part de la jornada consistia en desfílada per tots els carrers del centre de la vila, ens era molt necessària la música en directe.

Per fer-vos-en una idea, us direm que el dissabte vàrem tenir un sopar en el centre de Congressos on el nostre grup va oferir un conjunt de balls als diferents comensals, els quals participaren, entusiasmat, movent tots els tovallons per a acompanyar-nos, i que el diumenge a primera hora, després d'esmorzar, ens concentràrem amb tots els grups folklòrics d'arreu de França i fins i tot amb algun de fora, a l'entrada del carrer principal que condueix a la Catedral on s'havia de celebrar la missa, concelebrada amb sacerdots d'arreu (incloïm un monjo de Montserrat que venia amb nosaltres).

Ja l'entrada va ser filmada per la televisió, i la quantitat de fotografies que ens feia el públic no es poden comptar (sense exagerar, diríem que foren centenars). A la sortida de missa i després de la benvinguda a la plaça de l'Ajuntament, vàrem seguir amb la resta de grups el recorregut per diversos carrers de la vila, oferint les

cercaviles a ritme de música tradicional.

A la tarda, després de dinar, ens trobàrem al parc Gamenson on, després de la proclamació de la reina de les festes i la seva cort d'amor i de la lectura d'un poema en occità, va actuar el grup local i, a continuació, nosaltres amb les quatre danses programades i amb un final en què, amb nosaltres situats en semicercle, el públic va reaccionar amb gran emoció i forts aplaudiments.

Cal dir que enguany era el primer cop que hi anava invitat un esbart català (el nostre), ja que, normalment, l'assistència era exclusivament dels socis del Cercle d'Agermanament Occitano-Català, i que ens sentim molt agraïts al CAOC per haver pogut assistir-hi.

Mercè Saló

COMPTE AMB ELS EUROS!

No feu cas a ningú que truqui a la porta i vulgui canviar pessetes per euros.

No hi ha cap institució, cap banc, cap caixa, que envii personal per fer aquest canvis. Encara no és l'hora.

No us deixeu entabanar!

FESTA MAJOR 2001

Auca de Festa Major.
Tot el més bo i millor!

Les banderes onejant
proclamen la Festa Gran.

Peus de les altres fotos:

Nens i nenes de l'Esbart
unes danses han ballat.

Tot aquest fang, ¿qui ho diria
que és treball d'artesanat?

Oh, la gran botifarrada!
Que aviat és acabada!

Peus de les fotos de la pàg. anterior:

Ara tots a dibuixar / i, després a berenar
El taller de maquillatge / transforma la nostra imatge.
Scalextric, uns artistes / tot fent curses per les pistes.
Les puntaires, al carrer / han fet un molt bon paper.

L'exposició de
pintura
la nostra festa
inaugura

La secció de
Fotografia
a la Festa
mai faltaria

Escacs, tennis
taula, futbol,
xocolata...
què més vol?

Correfocs, xanques gegants,
Titelles, ball, tamborinada,
Castell de focs impressionant...
Ja la Festa és acabada!

RACONET INFANTIL

Endevinalles

No té braços ni té mans i obre totes
les portes. (*El vent.*)

Vola sense ales, xiula sense boca,
assota sense mans i tu no el toques.
(*El vent.*)

El mateix jo sempre sóc. Faig en-
cendre i apagar. Tant paró com faig
marxar moltes coses d'aquest món. (*El
vent.*)

Amputacions: Completeu la frase:
"Quan la Caterina s'acaba el te, sem-
bla la..." (*Carina.*)

Enigma de Nectameb

Hi ha un temple sostingut per una
columna i aquesta columna està en-
voltada per 12 ciutats; cadascuna d'a-
questes ciutats té 30 arcs, i al costat de
cadascun dels arcs hi ha 2 dones, una
vestida de blanc, l'altra de negre.

Solució:

*Temple = el Món
1 columna = 1 any
12 ciutats = 12 mesos
30 arcs = 30 dies
2 dones = dia i nit.*

Carmina

RACÓ POÈTIC

TARDOR

Els arbres perden les fulles
que el vent les va agermanant;
de les brancades despullés
fina pluja va acaronent.

Roures i pins, tot secs,
al terror molls descansen,
daurats els seus verds
mirant boires que s'atansen.

El pas lleuger del temps
s'apropa portant rosades,
deixa torrents i marjades
molls de pregons sentiments.

Amb uns beneïts rosaris,
joves i vells a prop del foc,
amb tapaboques els avis,
van resant, a poc a poc.

A muntanya encara s'hi resa
el dia de Tots els Sants, amb devoció;
els troncs secs, ara una llàntia encesa,
il·luminen els dies de tardor.

Miquel Campmany i Grau

Àngel Colomer i del Romero

El dia 9 d'agost ens va deixar l'Àngel Colomer. La televisió en va donar notícia llampec. Es va veure la seva imatge no més de 15 segons, tot informant que tenia 88 anys, que havia fundat l'Orfeó Laudate i que havia intervingut en el Festival de Cantonigròs.

Amb aitals paraules quedava tot dit. Però, per a nosaltres, l'Àngel es mereix molt més. Per damunt de tot hem de dir que era molt bon cristià, antic membre de la Federació de Joves Cristians de Catalunya i militant, darrerament, de la Federació de Cristians de Catalunya.

A començaments del 1944, als seus 30 anys, es féu càrrec del nostre orfeó, l'Orfeó Montserratí, rellevant el mestre Llongueres. En aquells moments ja era director de l'Orfeó Laudate, i posteriorment ho fou també del Sant Esteve.

Sota la seva direcció, que durà sis anys, el nostre orfeó visqué els moments més brillants de la seva història, amb freqüents actuacions al barceloní Palau de la Música. Sota la seva direcció hi actuà, per primera vegada, el 20 de maig del 1945, amb motiu del concert de primavera dedicat a Beethoven; ens acompanyà l'eminent soprano Victòria dels Àngels, molt jove encara, i també la contralt Concepció Callao, el tenor Bardagí i el baix Óscar Pol.

Sota la direcció d'Àngel Colomer, els nostres concerts es repetiren al Palau el 27-1-46, el 23-11-46 i el 7-5-49. En recordem, molt especialment, el del 23-11-46, tota vegada que, gràcies a l'interès i esforços de l'Àngel, es dedicà precisament en homenatge al nostre orfeó, amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la seva fundació, i es contà amb l'estimable col·laboració dels orfeons Laudate i Sant Esteve, de l'orfeó de Sants dirigit pel mestre Pérez Moya, de l'orfeó del Foment de Cultura de Girona, de l'orquestra de Cambra Amics dels Clàssics, i, com a cantant solista, de la soprano Agustina Turullols.

L'Àngel Colomer, de caràcter senzill i afable, no tractava pas els seus dirigits amb aires de superioritat. Nosaltres l'admiràvem com a director, però el consideràvem un amic, un company més entre nosaltres.

Sota la direcció de l'Àngel Colomer, el dissabte de Glòria de 1947, les veus masculines de l'Orfeó obtingueren un accèssit al tradicional concurs de caramelles que anyalment se celebrava a la plaça de Sant Jaume de Barcelona; i el mateix grup masculí sortí a cantar caramelles pel barri, guanyant-se un sopar a Can Rafel, restaurant sobre la Font d'en Fargas, que transcorregué amb gatzara i companyonia, sense la més petita distinció entre director i cantaires.

Però l'èxit més celebrat de l'Orfeó en temps de l'Àngel Colomer, i en tots

20-5-1945. Concert dels orfeons Laudate, Montserratí i Sant Esteve, al Palau de la Música, dirigits per Àngel Colomer.

els temps, fou el primer premi obtingut el 9-11-47 en el concurs d'associacions corals als jardins de Canals i Nubiola, veredicta acceptat unànimament i rebut per nosaltres amb entusiasme pròxim al deliri: salts, crits, abraçades, exclamacions... Un moment d'inesborrable memòria.

No cal dir que, en temps de l'Àngel Colomer, l'Orfeó actuà diverses vegades a diferents pobles de Catalunya, i que, sota la seva direcció, col·laborà sempre a les festes de la nostra Parròquia, essent molt elogiada la seva interpretació del Credo del Papa Marcel.

Al llibre d'or de la nostra Passió, entre les elogioses dedicatòries de les màximes figures del teatre, la cultura i la religió, hi figura la que segueix:

"Només artistes com aquests, excel·lents, del Centre de Sant Joan d'Horta, han fet possible la representació de "La Passió" amb la dignitat i respecte que li pertanyen. Cal reconèixer que tots ells senten i viuen intensament l'acció delicadíssima del drama. — Àngel Colomer i del Romero."

Desaparegut el nostre orfeó, l'Àngel Colomer continuà amb el Laudate i el Sant Esteve. El 1981 dirigia l'Orfeó Vigatà, el Laudate i el de Cantonigròs. Amb ells participà en el festival internacional de música de Llangollen (Gal·les). I el juliol del 1982 ho repetí amb el Cantonigròs i el Vigatà.

Dirigint els tres esmentats orfeons, amb orquestra, donà concerts a la catedral de Manresa, a l'hospital de la Santa Creu de Barcelona, a l'Auditori del Vigatà... I el 1983 donà concerts a Neuchatel (Suïssa) amb el Laudate i el Cantonigròs.

Com a activitat destacadíssima internacionalment hem de remarcar la seva direcció artística del tan acreditat Festival Internacional de Música de Cantonigròs des del 1983 fins al 2000, essent també l'autor de l'Himne del Festival.

Hem de fer constar, doncs, la seva gran activitat com a director, i hem d'avaluar la seva destacada personalitat ben reconeguda internacionalment.

El Centre Parroquial acull amb sentiment la pèrdua de qui fou director molt estimat del seu Orfeó Montserratí i els pocs que quedem dels seus dirigits sentim la desaparició d'un bon amic.

El nostre més estimat condol a la seva esposa senyora Montserrat Solé, al seu fill Edmond, també director, i resta de la família, amb el consol que, des d'ara, comptaran amb un nou intercessor davant del Pare Celestial.

Descansa en pau, estimat amic, i prega també per nosaltres.

Pere Solé i Sans (soci nº 1)

Carme Guindulain i Valls

El passat mes de setembre, el dia 17, ens va deixar la nostra sòcia Carme Guindulain i Valls, a l'edat de 80 anys. Va morir tot col·laborant amb els Lluïsos, en una de les excursions.

Havia ajudat molt de temps a la secció de Cinema, ocupant-se de vendre entrades els dies que hi havia sessió.

La trobarem a faltar.

Donem el condol a la seva família.

Montserrat Toboso i Bosch

Ens dol haver-nos d'acomiarar d'una altra de les nostres sòcies: Montserrat Toboso i Bosch.

Li ha tocat l'hora de presentar-se davant del Senyor. (El 30 de setembre, a l'edat de 81 anys.) La seva vida ha estat llarga i plena de bones actituds i noble treball, que el Senyor li premiarà, ben segur!

Donem la condolència al marit, en Joan Homar, als fills, néts, germans i tota la llarga família Homar-Toboso.

Nit de teatre a la Festa Major

Un altre any el grup Juvenil dels Lluïsos van participar en la Festa Major d'Horta: els van instal·lar a la

transcurs de l'any ens delectaran amb altres obres ben escollides. Endavant i esperem que sigui aviat que us retrobem en l'escenari del Centre.

plaça Eivissa.

L'actuació dels nostres joves actors consistia en uns fragments de l'obra *Criatures* que anteriorment ja havien representat al Centre. Una obra on es mostren una sèrie de contradiccions o disconformitats dels personatges.

Cal dir que els actors ho van fer-ho molt bé, tots, sense exclusions, ben dirigits i molt ben embolcallats pels seus companys en tot moment.

Els monòlegs ben triats i la posta en escena encara que austera molt ben definida i entenedora.

Molt bé, sí senyor! Aquests nois i noies van demostrant que hi ha un bon planter dintre del Centre i que segur que en el

tat amb la comissió de festes perquè es tingués en compte aquests inconvenients. Res que convidés a l'atenció de l'obra que es representava. Per cert, amb molta dignitat.

Daniel Comas

EXPOSICIÓ

ELS ÚLTIMS 50 ANYS
DE TEATRE ALS
LLUÏSOS D'HORTA

12 OCTUBRE A 2 DESEMBRE 2001

DISSABTES I DIUMENGES

Nou curs, noves activitats i noves coses

S'han acabat les vacances. Quina pena, oi?... Però comença un nou curs que esperem que sigui profitós per a tothom, i, amb les piles ben carregades i amb entusiasme, fem força feina als Lluïsos.

Tornem, doncs a la feina... a la de cadascú i a la del Centre, que és aquella de la qual es parla en aquest BUTLLETÍ, a través de les Seccions que segurament ja tenen els seus programes a punt amb totes les activitats que desenvoluparan durant el proper curs, que esperem que siguin moltes i bones, ja que de totes aquestes se'n nodreix el Centre amb la qualitat i participació que fan dels Lluïsos l'entitat amb més socis i activitats del nostre Barri.

Però amb això sol no ni ha prou. Cal manifestar-ho dintre de casa, compartint i col·laborant entre les seccions. Perquè és amb aquesta col·laboració que podem ser una entitat forta, sobretot amb el respecte per els altres, a través de les coses que ens són comunes, des de l'esperit obert a tothom, amb les activitats i amb el patrimoni de tots, com és casa nostra. Pensem que hi convivim moltes persones i utilitzem gairebé tots els mateixos espais i els mateixos mobles i que ens agradarà trobar-ho tot en bones condicions, per utilitzar-ho en profit de tots els socis i dels que vénen a visitar-nos.

A més a més de l'esperit de Cen-

tre, cal donar la imatge del que som... I nosaltres creiem que som molt bons: no en va hem arribat als 135 anys de vida.

Sumari

02. Editorial / Nou curs, noves activitats i noves coses
03. El nostre consiliari, mossèn Mateu Terrats / Dora Serra
05. Visites / Visita de les nostres instal·lacions / Daniel Comas
05. Tennis de Taula / A 11 tantos
06. Excursions / Bellver de la Cerdanya / Pilar Martí
07. Dones i Església / Una boda sota la pluja / M.A. Cosculluela
08. Entrevista / Joan Josep Freixas i Gené / Dora Serra
10. Esbart Folkloric / El grup de pares se'n va a França / Mercè Saló
12. Festa Major 2001
15. Raconet infantil / Carmina
15. Racó poètic / Tardor / Miquel Campmany
16. Necrològiques / Àngel Colomer i del Romero / Pere Solé i Sans
18. Carme Guindulain i Valls / Montserrat Toboso i Bosch
19. Teatre / Nit de teatre a la Festa Major d'Horta / Daniel Comas
20. Donar sang / (Entrevista a Toni Nerin)
22. El soci escrit / Associació en Defensa de la Gresca / Pere Solé i Serra
23. Què passa al món / La Redacció
23. Concurs "Un racó dels Lluïsos"

El nostre consiliari, mossèn Mateu Terrats i Oliver

Des d'ara fa un any, mossèn Mateu assisteix a les reunions de junta i també a algunes de les nostres celebracions extres. És el nostre Consiliari des que va marxar el germà Palom. Mossèn Mateu és molt conegut pels que ja som una mica grans perquè el recordem de menut, quan corria pel barri, el seu barri, ja que hi va néixer, al carrer Salses, l'any 1935. També recordem amb molta emoció, la celebració de la seva primera Missa, a la parròquia de Sant Joan d'Horta, un dilluns de Pasqua de l'any 1960. Va ser com una gran festa per als hortencs, el fet de poder-lo acompanyar en aquella celebració. Era un jove molt "progre" que tots admiràvem. En els butlletins de l'època, l'Ideal, se'n féu referència.

Mossèn Mateu va estar sis anys de professor entre l'equip de Formació de Seminaristes al seminari de Barcelona; després va exercir com a Rector a la parròquia de Santa Isabel, prop de la plaça Maragall i féu també de Vicari Episcopal de la zona Horta, Vilapicina, Vall d'Hebron i Guinardó. Els anys volen i després de passar-ne 10 a Sabadell, a la parròquia de la Sagrada Família, es va traslladar a Santa Maria de Barberà, en aquella preciosa església romànica amb unes pintures en el seu absis que va descobrir i fer restaurar mossèn Trens, el que fou durant molts anys el capellà de les Dominiques del carrer Campamor, d'Horta, un sacerdot molt culte que va ser mantenidor del museu diocesà... i una llarga història de fets que potser us contarem un altre dia; avui ens centrem en mossèn Mateu.

L'any 1987 va patir un infart de miocardi. Per sort, es recuperà i va seguir treballant com a rector encara durant cinc anys, però conscient que el seu rendiment corporal anava minvant, va demanar renunciar al seu càrrec i des d'aleshores és adscrit pastoralment a la parròquia d'Horta. Han passat set anys i aquest estiu, ara fa pocs dies, ha patit un altre infart, del qual s'està recuperant, gràcies a Déu, però ha de fer repòs.

Ha estat molt amable en voler rebre'm i parlar una estona per a poder oferir-vos aquesta petita biografia. Li desitgem una bona recuperació i que no ens doni cap més ensurt d'aquests, si pot ser.

Com que, malauradament, aquest mal d'infarts i angines de pit són el plat del dia, us en volem donar una mica de resum informatiu, recopilat del llibret que es reparteix a cada malalt, una **GUIA DEL MALALT CORONARI**.

El cor és com una bomba que amb la seva acció proporciona la força necessària perquè la sang circuli adequadament a través d'un conjunt de tubs. En cada

Donar sang, ajudar els altres

El butlletí del CTBT (Centre de Transfusió i Banc de Teixits), del Servei Català de la Salut, núm. 4, Hivern 2000, publica una entrevista a Antoni Nerín i Toboso. Per tractar-se d'un soci d'aquesta Casa i, sobretot, per l'interès humanitari del tema, creiem oportú transcriure-la:

—*Vostè és donant de sang al nostre centre des de fa molt de temps. Ens podria dir com va començar a donar sang?*

—La primera vegada tenia 18 anys acabats de fer. Va ser a una campanya que es feia a la plaça Eivissa del barri en l'antic vehicle autobús, del qual tan sols se'n recorden els donants veterans, ja que fa molt temps que no presta serveis.

Ara és totalment diferent, a nivell d'equipaments. Els nous vehicles autocars són fantàstics, còmodes i moderns. Recordo que anava amb un company del barri i vam decidir tots dos anar a donar sang i provar una experiència més. És a dir, ho vam fer totalment voluntaris, sense cap mena de convocatòria per part del centre.

—*Com recorda aquella primera experiència?*

—Va ser molt positiva, ja que fins ara no he tingut mai cap efecte secundari de la donació, com ara un marelg, etc. A mi, no m'han impressionat mai les punxades. Crec que és important tenir una bona experiència la primera vegada per tornar a repetir.

—*Vostè, a més de donar sang total des de temps, també és donant d'altres productes sanguinis i, de fet, està inclòs dintre del programa de plasmafèresis. Ens podria explicar en què consisteix aquesta experiència?*

—El tema és ben senzill: et pun-

xen el braç i d'aquesta manera et connecten a una màquina que discrimina el plasma de la resta dels components, retornant-te la resta. Vaig començar en el programa de plasma, i, posteriorment en el de plaquetes perquè m'ho va comentar l'Anna Albert, tècnica en promoció del CTBT.

Amb la màquina de plasma estic uns 45 minuts, i en canvi amb la donació de plaquetes, si tot va bé i el número de plaquetes que tinc és bo, 85 minuts no me'ls treu ningú. El temps és molt important amb la nova màquina d'afèresis (Cobe Trima) i el fet de reduir el temps quasi a la meitat és d'agrair.

Amb la nova adquisició que fa poc que la teniu, és una meravella aconseguir el mateix producte en la meitat de temps. De fet, abans d'ahir vaig donar plaquetes en 42 minuts, tot un rècord si els comparem amb els 85 de l'antiga màquina. Ara, tot s'ha de dir, el temps està en un segon pla quan el més important de tot el procés és la satisfacció que em dóna ajudar altres persones que ho necessiten.

—*I el de plaquetafèresis?*

—El plasma és més programat, cada 2 o 3 mesos. En canvi, el tema de les plaquetes és més a demanda, començament de vacances d'estiu, Nadal, etc. Fins i tot depèn de la compatibilitat de les plaquetes amb un

nen determinat com ara és el cas, ja que si no recordo malament les meves plaquetes de màquina són dirigides explícitament a aquest nen. En aquests casos som diversos donants compatibles de plaquetes que alternem les donacions per assegurar que no li faltaran durant la seva estada a l'hospital. Jo ho tinc molt clar, el CTBT em té a la seva disposició en cas d'urgència.

—Quins són els requisits per formar part del programa?

—Primer de tot, tenir un grup sanguini que interessi per donar plasma i jo sóc B+. En segon lloc, unes venes acceptables ja que per una mateixa punxada fan l'extracció i retorn de la sang. Per últim, tenir temps disponible i molta tranquil·litat fins que s'acabi el procés. El personal d'infermeria s'encarrega que l'estona passi com més aviat millor i ens dóna conversa o fins i tot veient la televisió amb vídeo.

—A més a més, un dia va decidir fer-se donant de moll d'os i li vam fer l'extracció de compatibilitat al nostre centre. Un dia li comuniquen que s'ha trobat una persona que necessita un transplantament i és compatible amb el seu moll d'os. Ens podria explicar com va ser la seva experiència durant tot el procés?

—Fa 4 anys amb la meua dona ens vam plantejar la idea de fer-nos donants de moll d'os. Ens vam posar en contacte amb el banc i un dia al matí ens van fer l'extracció per fer la tipificació i posar-ho en coneixement de la base de dades de la Fundació Carreras. Passat 1 any de l'extracció em van trucar perquè hi havia un receptor compatible amb el meu moll d'os.

De seguida, una sèrie de professionals es van posar en marxa per

fer-me el preoperatori per entrar a quiròfan i extreure'm el moll d'os mitjançant diferents punxades a la cresta il·líaca. Al gener d'aquest any farà un 1 any de la donació. Em consta que van sortir més cèl·lules de les que pensaven i que en principi tot va anar bé. Els dies posteriors a la intervenció vaig sentir més que res molèsties a la zona sacra, com si hagués picat de cul a terra. Però, dintre de tot, la recuperació va anar molt ràpida. El meu receptor era alemany i li van fer allà el transplantament.

—Quin missatge donaria a totes aquelles persones que encara no han fet el pas de venir a donar sang, un bé tan preuat i necessari?

—Animo a tothom a compartir una experiència com és donar un part teva que por fer molt a les persones que ho necessiten. És un acte de solidaritat com qualsevol altre i que el tenim molt a prop de casa.

Hi haurà persones que no vindran per por de la punxada, però jo els diria que no han de pensar en el mal menor que suposa la punxada sinó el bé públic que reben les persones que ho necessiten. En definitiva, és preferible venir a donar sang i per molts anys!

—o0o—

Als lectors d'aquesta entrevista que se sentin inclinats a fer-se donants de sang, de plasma i de plaquetes, poden adreçar-se a:

**CTBT, Centre de
Transfusió i Banc de Teixits
Pg. Vall d'Hebron, 119-129
08035 Barcelona
Telèfon 93 274 90 25**

Associació en Defensa de la Gresca i la Xerinola

En vista de la mala programació de les televisions públiques i privades, l'ADGX proposa als seus associats la normativa bàsica per gaudir correctament d'un cap de setmana, acordat en l'assemblea extraordinària el passat setze de gener de dos mil u.

CONDICIONS GENERALS I FINALITAT:

Possessió d'un bon sofà. — És molt important la comoditat, ja que hem de passar unes dotze hores ben escarxofats amb el comandament a distància a la mà.

Aparell de TV. — En cas de tenir antena parabòlica, passarem tot el dia mirant canals esportius i musicals. En el cas dels esportius, és molt important prendre'ns les constants vitals cada hora. La pràctica de l'esport és molt perillosa. Si no es disposa d'antena parabòlica, però sí d'un aparell de vídeo, seria interessant aconseguir tota la filmografia dels nostres actors i actrius preferits:

—Jean-Claude Van Damm, Woody Allen, Fernando Esteso, Andrés Pajares, Marilyn Monroe, Rita Hayworth, Gracita Morales...

Aparell d'alta fidelitat amb les recopilacions dels nostres cantautors preferits:

—el Fari, Simon i Garfunkel, els Beatles, Ludwig van Beethoven, etc.

Nevera plena de mam. — Indispensable per a recuperar forces.

Desconnexió del timbre i els telèfons fix i mòbil. — No ens convenen les típiques visites inoportunes de la família Plómez.

Cinc quilos de blat de moro i deu pastilles de mantega. — Encenem el

forn a dos-cents cinquanta graus i posem el blat de moro i la mantega. Tindrem crispetes per a tota la setmana.

Farmacíola. — Imprescindible un tub d'aspirines i un "d'Alka-Seltzer" o licor estomacal Bonet, en el seu defecte.

Un cop tinguem tots aquest elements, ens disposarem a passar el "week-end" més dinàmic i amè de la nostra vida.

La direcció de l'Associació recomana no abusar d'aquest sistema d'esbarjo i us recorda que ja podeu passar per secretaria per abonar les quotes de soci del primer trimestre de l'any.

Pere Solé i Serrr

Refranys catalans

Amic de molts, amic de ningú.

Amic del bon temps, muda amb el vent.

Amic nou és vi novell: si és bo, no és com el vell.

Amor de sogra, afalacs de gata

Què passa al món?

Necessitem un "periodista"!

Aquesta revista és massa localista, diuen alguns lectors. Per això busquem un col·laborador que sàpiga resumir en una pàgina d'aquest BUTLLETÍ què ha passat d'important al món durant els tres mesos transcorreguts des de l'aparició del número anterior.

Algú que escrigui, per exemple, sobre l'11 de Setembre català i l'11 de Setembre nord-americà. Sobre la guerra afgano-americana. Sobre l'euro. Sobre la pesseta (1868-2002). Sobre el teatre recent. Sobre el nou cinema. Sobre Woody Allen i Barcelona. Sobre les noves estacions de metro. Sobre la **Mostra de Teatre a Horta-Guinardó**. Sobre invents nous de trinca. Sobre televisió... Fins i tot sobre futbol...

Sí; necessitem algú que vulgui fer-ho. I que ho faci amb un xic de rigor. Que llegeixi els diaris, que miri els informatius televisius, que estigui al dia de les coses que valen la pena...

Perquè, en principi, aquest BUTLLETÍ és un repàs de les coses que fa el Centre Parroquial d'Horta actualment i d'algunes de les que va fer en el seu passat més o menys llunyà, però voldríem que els lectors de l'any 2081, posem per cas, que conservin la col·lecció del BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta, no sols hi trobin això sinó també un petit recull dels esdeveniments més importants a nivell hortenc, barceloní, català, europeu, mundial...

Esperem ofertes a dojo!

La Redacció

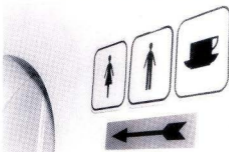
CONCURS "UN RACÓ DELS LLUÏSOS"

La fotografia publicada al BUTLLETÍ anterior (núm. 68, juliol 2001) és de la MaredeDéu que hi ha al vestíbul de dalt.

La guanyadora ha estat: Marta Solé.

Endevineu, ara, el "racó" que presentem en aquest número, aquí al costat. I poseu, com d'habitud, les respostes a les capses *ad hoc* que trobareu a Secretari i al Bar.

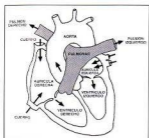
Com sempre, el guanyador serà obsequiat amb un rodet fotogràfic.

Ens ho vam passar molt bé / amb la gran festa al carrer

E. Rondas, S.L. // Esplugues de Llobregat // D.L. B-12935-89

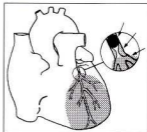

batec expulsa una determinada quantitat de sang cap a l'artèria més grossa l'*aorta*; per diverses ramificacions aquesta sang arriba a tot l'organisme. Quan ha cedit l'oxigen i nutrients a les cèl·lules es recull en altres tubs (les venes) que la tornen al cor. El sistema circulatori té una gran capacitat per a adaptar-se a les distintes necessitats de l'organisme. El volum de sang que impulsa un cor en repòs és d'uns 5 litres per minut; quan es fa un esforç aquesta xifra pot elevar-se fins a quatre vegades més. El cor és un òrgan muscular (miocardi) necessitat d'oxigen per a funcionar. Li arriba a través de les *artèries coronàries*. Quan aquest funcio-

nament es deteriora, per exemple, l'enduriment de les artèries, es deriva la malaltia d'*arteriosclerosi*. La *malaltia coronària* es manifesta principalment com a: *angina de pit* o *infart de miocardi*.

L'*angina de pit* és una sensació de dolor, opressió o malestar que generalment s'inicia en el centre del pit, que es pot estendre als braços, l'esquena i la mandíbula. És d'una intensitat progressiva i una durada limitada. Aquest dolor pot coincidir amb l'exercici, el treball, l'activitat sexual i les emocions, o sia: situacions que augmenten la necessitat d'oxigen del miocardi.

L'*infart de miocardi* és un dolor semblant al de l'angina de pit amb *major intensitat i durada*. Pot anar acompanyat de suor, nàusees i vòmits. L'infart es produeix quan una artèria s'*obstrueix totalment*, per causa d'un coàgul de sang. Pot aparèixer en el moment més impensat. La seva gravetat depèn de la quantitat de múscul que es destrueix i està relacionada amb l'artèria obstruïda i el lloc on es produeix l'obstrucció. Aquí tenim l'exemple d'un cor amb una zona fosca que ens indica l'extensió de l'infart →

ALGUNS CONSELLS PER A EVITAR EL PROGRÈS D'AQUESTES MALALTIES

Prescindir del tabac

Disminuir el consum d'aliments rics en colesterol: rovell d'ou, llet completa i els seus derivats (formatges i mantegues), carn grassa (de porc), marisc, embotits i vísceres

Pèrdua de pes excessiu

Disminució o eliminació de la sal

Augment de l'activitat física

Augment de consum de proteïnes, fruites i verdures

Consum moderat d'alcohol i de cafè

Esperem que aquesta mini informació sigui profitosa per a tothom. Si el tema us interessa, procurarem donar més informació en un altre butlletí.

Dora Serra

Visita de les nostres instal·lacions

El dia 15 a tarda van visitar la nostra entitat el senyor Jaume Camp, diputat al Parlament de Catalunya i president del districte per C.D.C., acompanyat de la senyoreta Carme Canovas, consellera del districte per C.D.C., i del senyor Josep M. Pon, portaveu del districte per C.D.C.

Junt amb el nostre bon amic Joan Josep Freixa, delegat del districte de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, van poder veure les noves butaques que s'han instal·lat al nostre teatre amb la important ajuda de la Generalitat que ha col·laborat a complir amb els nostres socis una fita important, amb una millora en es nostres instal·lacions que agraïm efusivament.

A més, van visitar l'exposició del Concurs Nacional de Fotografia i els quadres exposats per la secció de Pintura. No cal dir que van elogiar la qualitat i participació d'ambdues mostres.

Igualment vam rebre amb satisfacció la visita de la Consellera de Cultura del Districte Horta-Guinardó de l'Ajuntament de Barcelona, la senyora Montserrat Soler, qui, amb la seva gestió, ha fet possible aquesta millora en el nostre teatre que estrenarem pròximament en la Mostra de Teatre d'Entitats del Districte durant els mesos d'octubre i novembre.

Daniel Comas

TENNIS DE TAULA

A 11 tantos

Un cop finalitzada la temporada, ja hem començat a programar la pròxima, en la qual el canvi més destacat serà la incorporació d'un segon equip de veterans, que esperem que, gràcies a la qualitat dels seus components, sigui un dels nostres equips punters.

Continuarem tenint un equip en Primera Nacional, un altre en Segona Nacional i un tercer en Categoria Preferent Provincial.

Durant el mes de juny hem participat en els campionats de Catalunya Sub-21, disputats a Premià de Mar.

També durant les Fes-

tes de Sant Lluís hem participat en la Festa del Carrer, portant una de les nostres taules de tennis al carrer.

Com a dada interessant podem dir que els partits de ping-pong ja no seran a 21 tantos. Per acord de la Federació Internacional, els partits seran ara a 11 tantos, amb el canvi de servei cada dos.

Per tant, ja ho sabeu, els que tingueu una taula de ping-pong i jugueu a aquest esport, els partits els heu de jugar a 11 tantos a partir del dia 1 de setembre d'aquest any 2001.

**Secció de
Tennis Taula**

Bellver de la Cerdanya

Després de passar uns mesos de molta calor, els turistes dels Lluïsos tornem a fer camí. El dia 11 de setembre sortim d'Horta a les 9 del matí i posem la directa cap al nostre destí. Ja un cop instal·lats anem a fer una visita a la casa del Riu, a Martinet, i podem assaborir les dolces coques (en comprarem abans de marxar!)

Dia 12 = Anem a fer una costellada al refugi de Fornell. Els caminadors van fins al llac de Comabella i els que anem més feixucs ens quedem al bosc, a gaudir de la natura tot fent "panxing" i flairant les olors de la costellada botifarrada que s'està preparant. Com que arribem d'hora a l'hotel, tenim temps de jugar al Bingo, sense malgastar gaire.

Dia 13 = Visita a Vernet-les-Bains on agafarem els jeeps que ens portaran fins a Sant Martí del Canigó. Ens en expliquen la seva història. Ho visitem tot i gaudim de la bellesa de la natura, des del mirador amb arcades romàniques i magnífics capitells.

Dia 14 = Cap a Andorra per veure el llac d'Engolesters, que per cert, està força buit. Hem visitat el museu de l'automòbil. Dinem aquí a Andorra i a la tarda, naturalment, anem de compres! Arribats al nostre hotel i després de sopar hi ha festa grossa: la Carme Colomer i el Jaume Pérez compleixen, el dia 20, les seves noces d'or! Ho celebrem avui! Pastís, obsequi, ball, llagime-

tes i cares de felicitat, emoció i sorpresa.

Dia 15 = Cap a la Seu d'Urgell a visitar la seva catedral, després el mercat i per a rematar l'estada anem al canal olímpic i hi fem una passejada. A la tarda ens arribem fins a Llívia. Retornem a Bellver.

Dia 16 = Gran recorregut: Adrall, Port del Cantó, Sort, Esport i cap al llac d'Amitges, a 2.362 metres d'alçària. El camí és molt rocós i fem un gran sacsejament d'ossos dintre dels jeeps. El sol ens enlluerna i el vent balla d'alegria. Dinem a Esport i cap a Bellver, a preparar maletes, que demà hem de fer camí cap a casa.

Dia 17 = Quin trist despertar, el d'avui! Quina trista sorpresa ens espera! La nostra benvolguda companya Carme Guindulàin, vídua del senyor Carbonell, s'ha adormit per sempre! Se n'ha anat cap a la Casa del Pare per a robar-se amb el seu marit, segurament! La Carme Oliva, molt emocionada, ens ha donat la trista notícia. Preguem per ella i pels seus familiars.

Avui fa fresca i vent. El cel s'ennuola. Quan arribem a casa, a Horta, plou. Potser són llàgrimes per la Carme! — **Pilar Martí.**

DONES I ESSLÉSIA

Una boda sota la pluja

Una vegada hi havia una parella que es volien casar però anaven escassos de diners per a fer la festa de convit. Van preguntar al mossèn de la seva Parròquia si els deixaria organitzar un pica-pica al pati de l'església per convidar els assistents a la cerimònia religiosa: pares, parents i amics.

El senyor vicari hi consentí. El dia assenyalat va ser importunat per una pluja persistent que no deixava treure el nas al sol per cap esclatxa. No obstant això, la cerimònia es va dur a terme jolosament.

L'inconvenient era com celebrar el pica-pica sota de paraigües. Van decidir aixoplugar-se dins de la mateixa església. La festa es va animar i els xivarri va excitar el senyor rector, el qual va dir-los que no estava bé aquella xerinola a la casa de Déu.

Es van voler escudar parlant de les noces de Canà, on el mateix Jesús va assistir i engrescar la festa donant-los vi amb esceix... No van convèncer pas el senyor rector, que els contestà:

"D'acord, però, penseu que a Canà no hi havia exposat el Santíssim!"

Fonamentalisme?... Elasticitat?...

Mariàngels Cosculluela

Joan Josep Freixas i Gené

Us heu adonat que tenim butaques noves a la sala del teatre? Us heu preguntat d'on han sortit, o almenys com ens ho hem fet per aconseguir-les? Valen molts diners i la nostra economia no dóna per a tant. Cal una ajuda, o moltes ajudes extres de les Administracions. Hem fet les gestions pertinents i l'administració del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, la direcció General d'Acció Cívica, ubicada a l'Hotel d'Entitats Can Guardiola, al passeig de Fabra i Puig, n'és un dels principals benefactors.

Ara em direu a què ve parlar de butaques quan la nostra tasca dintre del BUTLLETÍ és la de presentar alguna entrevista de socis i no socis. M'explicaré.

Les entitats, administracions, departaments, secretariats, etc., són edificis, estructures, coses. Per si mateixes són estàtiques, sense vida. La vida les hi donen les persones. Si la persona treballa de gust, té vocació per exercitar un càrrec, el que sigui, l'entitat, l'administració o

digueu-li el nom que vulgueu, tot rutlla.

Del Departament de Benestar Social de Can Guardiola, n'és Delegat de zona en Joan Josep Freixas i és a la seva persona que ens adrecem per parlar una estona i, abans de res, li donem les gràcies per les gestions que ha fet a favor nostre a fi d'aconseguir la subvenció pertinent per pagar les butaques. Apart, ens agradaria conèixer una mica aquesta jove persona que ens visita en diverses ocasions i s'interessa pel progrés de la nostra Entitat.

Freixas — Recordo que el meu

primer contacte amb els Lluïsos va ser arran de la celebració del 50 aniversari de l'Esbart Folkloric. M'hi vaig trobar bé entre vosaltres, perquè aquí es respira un ambient familiar que em recorda el de la meva infantesa. Jo sóc fill de la Segarra, de Biosca, on encara hi ha el bar tradicional i les famílies se saluden i comparteixen penes i alegries. Aquí, al vostre

barri d'Horta, he trobat dues institucions més que centenàries que respiren aquest antic i estimat ambient: l'Ateneu i els Lluïsos. Aquestes dues entitats tan singulars han estat proposades per a rebre la Creu de Sant Jordi. N'hem fet una forta campanya a la qual s'han adherit les altres entitats del barri. No ho hem aconseguit. Però hi tornarem l'any que ve, a fer campanya!

En Joan Josep Freixas treballa al Departament de Benestar Social des del juliol del 1990. Li fem explicar el seu currículum:

1990 — Entra com a tècnic de l'oficina de la Zona Franca

1992 — Passa a Badalona com a responsable d'oficina de Benestar Social, al barri de Pomar. Comença a tenir contacte amb el món associatiu en aquell barri que és de recent creació i, per tant, no té una tradició com el barri d'Horta

1994 — Torna al barri de la Zona Franca com a responsable d'oficina.

1996 — Passa al districte Horta-Guinardó com a Delegat de Zona. Des de finals de l'any 2000 comparteix la tasca amb el districte de Sant Andreu.

Ens agradaria saber quina mena de tasques hi ha dintre del Departament i ens en dona una llarga llista.

Freixas — Hi ha diversos àmbits d'actuació:

— ICAS — Institut Català d'Assistència i Serveis Socials,

— INCAVOL — Institut Català del Voluntariat,

— La Direcció General de Serveis Comunitaris,

— La Direcció General de Formació d'Adults,

— La Secretaria de la Família,

— La Direcció General d'Acció Cívica, que és la que promou la sensibilització cívica i social i potencia les estructures a nivell associatiu. Es fa a través de les nostres oficines, casals cívics, casals de gent gran, ludoteques, hotels d'entitats (la seu de diverses entitats) i

— Oficines de Benestar Social, que són les dependències d'atenció directa al ciutadà i les que apropen de forma directa amb l'administració de la Generalitat. Dintre de les oficines hi ha un responsable que té contacte directe amb les Entitats i un altre que atén el ciutadà.

En Joan Josep Freixas, com a delegat de zona, té una feina concreta que ens resumeix tot seguit.

Freixas — La meva tasca consisteix en tenir contacte amb un teixit d'associacions i ajudar dintre de les meves possibilitats que els departaments rutllin tot donant-los ajuda i suport. El nostre Departament fa de pont entre les diverses entitats, entre la gent del carrer i els alts càrrecs de les Institucions; en definitiva, de la Generalitat. Intentem fer un servei al barri, al poble, a la ciutat, al país. M'agradaria ser més present al carrer, entre la gent, però la veritat és que aquests dos districtes són molt grans i és difícil arribar a tot arreu. Apart, he de reservar temps per a la meua vida familiar: des de fa 10 mesos sóc pare d'una nena i necessito gaudir d'aquesta joia tan gran. La família és l'eix bàsic de la societat i cal estimar-la, treballar-la i conservar-la.

Li pregunto com s'ho fa per a informar-se de les coses que passen pel barri, com pot arribar a connectar